

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 9 Μαρτίου 1926

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 87

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀταλάντης ὑπὸ τοῦ Ἐλατείας	1
Περὶ προσκαίρου κώδικος τῆς Δεοντολογίας τοῦ ἱατρ. ἐπαγγέλματος	2
Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας	3
Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ὑποβολῆς ὑπευθύνων δηλώσεων ὑπὸ τῶν ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν, ὀδοντοῦατρῶν, κτηνιάτρων καὶ μαιῶν	4
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τοῦ Πρωτοδικείου Παλαίου Φαλήρου	5
Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ φορολογίας ὑπὲρ τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου Κτηματικῆς περιφερείας Ἀγριᾶς	6
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἐμφίσσης	7
Περὶ συστάσεως ἀνεξαρτήτου συνεργείου ἐν Ζακύνθῳ	8
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Πατρῶν	9
Περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς τεχνικῆς ἐταιρείας «Αὐγουστῆς καὶ Μαρκάκης» συμβάσεως διὰ τὴν μελέτην καὶ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Γυθείου—Ἀρεοπόλεως εἰς Σκουτάριον	10
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 16 Ἀπριλίου 1912 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ νόμου Γ' ΠΑ' κλπ.	11
Περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν αὐτοκινήτων τῆς Ν. Α. Υ.	12
Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποκτίσεως πτυχίου τῆς εἰδικότητός των καὶ τοῦ τρόπου τῆς προαγωγῆς αὐτῶν τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς τὰς σχολὰς τῆς Ν. Α. Υ. ὑπαξιωματικῶν τοῦ στόλου	13
Περὶ ἐφοδιασμοῦ διὰ διπλώματος ραδιοηλ. Ε. Ν. τῶν τηλεγραφητῶν Π. Ν. καὶ τροποποιήσεως τῶν εἰς ἀσυρματιστὰς συνθέσεων τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων	14

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀταλάντης ὑπὸ τοῦ Ἐλατείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 137 ὡς συμπληρωθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ νόμου 1866 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 994 ἐ. ἑ. πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Λαμίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὀρίζομεν ὅπως τὸν κωλύομενον Εἰρηνοδίκην Ἀταλάντης ἀναπληρώσῃ ἐπὶ ἐξάμηνον ὁ Εἰρηνοδίκης Ἐλατείας μεταβαίνων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀταλάντης ἐπὶ δέκα ἡμέρας καθ' ἕκαστον μῆνα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Β. Μάλλιος

Περὶ προσκαίρου κώδικος τῆς Δεοντολογίας τοῦ ἱατρ. ἐπαγγέλματος. (2)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν 1ην παράγραφον τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 19ης Νοεμβρίου 1925 ἀπερὶ συστάσεως ἱατρικῶν Συλλόγων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ τὸν κατωτέρω καὶ ἐξ ἄρθρων τεσσαράκοντά προσκαίρου κώδικα τῆς δεοντολογίας τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐκπονηθέντα ὑπὸ τῆς συσταθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 250 ἐ. ἑ. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ. Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράβασις τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ ἀναφερομένων διατάξεων φέρουσα τὸν χαρακτήρα τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 28 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου π. ἑ. Ν. Δ. «περὶ συστάσεως ἱατρικῶν Συλλόγων» ἀναφερομένων πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, συνεπάγεται τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 29 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ἀναφερομένας ποινάς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οὐτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Β. γουκυλος

Πρόσκαιρος Κώδιξ τῆς δεοντολογίας τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος.
Γενικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστος ἱατρὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασκῇ τὸ ἔργον του ἐν τῷ πνεύματι τῶν κειμένων ἀστικῶν καὶ πρηνικῶν νόμων καὶ διατάξεων τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, κανονίζων ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων καὶ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τὴν τακτικὴν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἑαυτόν του, πρὸς τοὺς πελάτας του, πρὸς τοὺς συναδέλφους του, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὰς ὀργανωμένας ομάδας αὐτῆς, πρὸς τὸ Κράτος καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἡ τακτικὴ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἱατροῦ πρὸς τὸν ἑαυτόν του.
Ἄρθρον 2.

Πρὸ παντὸς δόκιμος ἱατρὸς

Ὁ ἱατρὸς πρωτίστως πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ συμπληρώσῃ καθ' ἑκάστην τὴν ἐπιστημονικὴν του μόρφωσιν, θεωρητικὴν καὶ κλινικὴν, ἀπέχων ἀπὸ πάσης ἐν τῇ μαθῆσει στασιμότητος. Πρέπει ἐπίσης ν' ἀπέχῃ ἀπὸ πάσης ἐν τῇ θεραπείᾳ ἐκδηλώσεως, δυναμένης νὰ παρεξηγηθῇ ὡς μὴ αὐστηρῶς ἐπιστημονικῆς, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀσπάζεται διώκτης ἀμείλικτος τοῦ ἐμπειρισμοῦ καὶ τῆς ἀγυρτείας. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπομένως εἰς τὸν

ιατρὸν νὰ φανῆ συνεργαζόμενος μετ' ἀγυρτῶν, γοήτων, μάν-
τεων, μάγων, ἢ χρησιμοποιοῦν μυστηριώδη μέτρα πρὸς ἐπίτευ-
ξιν διαγνώσεως ἢ θεραπείας.

Α' Διαφημίσεις.

Ἄρθρον 3.

1. Οὐδεμία διαφήμις δι' οἰουδήποτε ἐντύπου μέσου ἐπιτρέ-
πεται, σχετιζομένη πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῆς Ιατρικῆς.

2. Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν Ιατρὸν ἢ ἐν τῷ ἡμέρησίῳ καὶ
περιοδικῷ τύπῳ δημοσιεύσεις ὀλιγοστίχου, ἀπλῆς καὶ ἀξιοπρε-
ποῦς ἀγγελίας, περιλαμβανομένης τῆς ὀνοματεπώνυμον, τὸν κλά-
δον εἰς ὃν ἀνήκει, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς ὥρας ἐπισκέψεων.

3. Ταῦτα πάντα ἰσχύουσιν ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τῆς θύρας
δηλωτικὴν ἐπιγραφὴν τοῦ οἴκου, τοῦ Ιατροῦ, κλινικῆς, ἐργα-
στηρίου, ἰνστιτούτου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου μέρους εἰς τὸ ὅποιον
ὁ Ιατρὸς ἀσκεῖ τὸ ἔργον του, ὡς καὶ διὰ τὴν σχετικὴν ἀναγγελ-
λίαν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφὴ ἔστω καὶ νομίμου διαφημίσεως
εἰς τοίχους οἰουδήποτε, μαγνητοσκόπου καὶ ἡ διασκόρπισις ἐν-
τύπων καὶ μὴ φύλλων διαφημίσεως εἰς συναθροίσεις ἐκκλη-
σιῶν, δικαστηρίων, τελετῶν, ἑορτῶν, πανηγύρεων καὶ ἐν γένει
εἰς οἰασδήποτε κοινωνικὰς καὶ δημοσίας συναθροίσεις.

5. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως πᾶσα ὑπὸ μορφήν εὐχρηστικῶν
διὰ τοῦ τύπου προτροπῆ καὶ παρακίνησις ἐνδιαφερομένων, ἐπι-
μεσος διαφήμις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς εὐπιστίας τοῦ κοι-
νοῦ καὶ προκαλουμένη ὑπὸ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Ιατρῶν.

Ἡ Ιατρικὴ δημοσιότης.

Ἄρθρον 4.

1. Διενέξεις Ιατρῶν ἀφορῶσαι διάγνωσιν ἢ θεραπείαν ἐν τῇ
καθ' ἡμέραν πράξει, δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνάγονται εἰς διατρι-
θὰς ἀνὰ τὰς ἐφημερίδας ἢ τὰ μὴ Ιατρικὰ περιοδικὰ, ἔστω καὶ
ἐπιστημονικῷ τῷ τρόπῳ συγγεγραμμένα.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ δημοσιεύσις κριτικῶν ἐλέγ-
χου προσωπικοῦ χαρακτῆρος, εἰς ἐφημερίδας καὶ μὴ Ιατρικὰ
περιοδικὰ.

3. Πᾶσα ἀπὸ μέρους Ιατροῦ ἐπιστημονικὴ ἐργασία καὶ κρι-
τικὴ, δέον νὰ δημοσιεῖται μόνον εἰς Ιατρικὰ περιοδικὰ, μονα-
γραφίας ἢ συγγράμματα, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ θεμάτων
ὑγιεινῆς καὶ δημοσίας Ιατρικῆς ἀντιλήψεως δημοσίου ἐνδιαφέ-
ροντος ἢ περιεχόντων ἀρρήκτους δημοσιονομικὰς ἐννοίας καὶ
μὴ συνοδευομένων ὑπὸ πνεύματος οἰασδήποτε ἐπαγγελματικῆς
ἐπιδείξεως καὶ ἐτι μᾶλλον προσωπικῆς ἐπαγγελματικῆς ἐπι-
θέσεως ἐναντίον Ιατροῦ.

Ἡ ἀθέμιτος διαφήμις διὰ ἐκμεταλλεωτῶν καὶ
ψευδῶν Πελατῶν.

Ἄρθρον 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ιατρὸν νὰ χρησιμοποιεῖ μεσίτας ἢ
ψευθεῖς πελάτας ἢ ἐκμεταλλεωτὰς καὶ δικημοσους ἐν γένει πρὸς
ἀπόκτησιν πελατείας.

Ἡ εὐσχημοσύνη τοῦ Ιατροῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ Ιατρὸς πρέπει νὰ εἶναι ἐνδεδυμένος εὐπρεπῶς, διατη-
ρῶν σῶμα ὑγιές καὶ καθάριον, παράστασιν δὲ ἐν γένει σοβα-
ρὸν καὶ ἀξιοπρεπῆ, ἀλλὰ καὶ προσίτος, εὐγενής, λεπτός, εὐ-
προσῆγορος καὶ γλυκὺς τοῦς τρόπους, συγχρόνως δὲ πλήρης
ὑπομονῆς καὶ καρτερικότητος.

2. Ὁ Ιατρὸς ἐπίσης πρέπει ὡς πρὸς μὲν τὸ νοητικὸν νὰ
ἴσταται μακρὰν πάσης δεισιδαιμονίας καὶ μεταφυσικῆς σκέ-
ψεως ἐν τῇ Ιατρικῇ αὐτοῦ ἀγωγῇ, ὡς πρὸς δὲ τὸ ἠθικὸν του
νὰ φέρηται εὐθέως, τιμίως καὶ σταθερῶς πρὸς τὰς σχέσεις
του, τὰς συναλλαγὰς του καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του, ἀπο-
φεύγων πᾶσαν πράξιν δυναμένην νὰ σχολιασθῆ εἰς βῆρος τῆς
τιμῆς του, τῆς ἀξιοπρεπείας του, τοῦ χαρακτῆρός του ἢ
καὶ τοῦ Ιατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἡ τακτικὴ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ιατροῦ πρὸς τοὺς πελάτας
του.— Ἡ ἀξία τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 7.

1. Πρωτίστα ὁ Ιατρὸς θὰ σέβηται καὶ θὰ ἐκτιμᾷ τὴν ζωὴν
καὶ τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἀσθενοῦς, χρησιμο-
ποιοῦν πάντα τρόπον ὅπως ἀποδείξῃ ἐμπράκτως ἔτι ἐπιθυμεῖ
τὴν κατὰ τὸ δυνατόν διάσωσιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δυνατῆς ἀ-
κεραιότητος τούτου. Ἡ ἐμπράκτος ἀπόδειξις τούτων συν-
σταται :

α') Εἰς διαρκῆ ἐπιστημονικὴν μαθήτευσιν.
β') Εἰς ἀπόλυτον προθυμίαν ὅπως σπεύσῃ ἐγκαίρως, χωρὶς
ἐν τούτοις νὰ ὑποχρεῖται ὡς ἐξ ἐπιτάξεως, ἵνα μεταβαίῃ
καλούμενος.

γ') Εἰς πλήρη προπαρασκευὴν ὅπως, μόλις ἀφικθῆ, ἔχη
μεθ' ἑαυτοῦ τὰ στοιχειώδη μέσα ἵνα φανῆ ἐγκαίρως χρήσιμος.

δ') Εἰς θυσίαν χρόνου, ὅσος ἐξαρκεῖ πρὸς παροχὴν Ιατρικῆς
βοηθείας, ἔστω καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Ιατροῦ.

2. Δικαιοῦται ὁ Ιατρὸς νὰ μὴ μεταβῆ καλούμενος. : α')
Ἄν ἀσθενῆ σοβαρῶς ὁπωσδήποτε. β') Ἄν εἶναι τόσον κόπι-
οσμένος ἢ ἠλικιωμένος, ὥστε νὰ ἀδυνατῆ νὰ μεταβῆ καὶ ἰδίᾳ
εἰς ἀσθενούντα ἐκ μολυσματικοῦ νοσήματος. γ') Ἄν ἐκείνην
τὴν ὥραν εἶναι ἀπασχολημένος ὑπὲρ ἄλλου ἀσθενοῦς ἢ ἂν ἔχη
ἀσθενῆ οἰκίῳν κατ' οἶκον, οὗτινος ἡ κατάστασις ἀπαιτεῖ τὴν
παρουσίαν τοῦ Ιατροῦ παρ' αὐτοῦ. δ') Ἄν ὑπάρχῃ ἄλλος Ια-
τρὸς ἐκεῖ πλησίον δυνάμενος νὰ μεταβῆ, καὶ ε') Ἄν τὸν ἀ-
σθενῆ, εἰς ὃν καλεῖται, νοσηλεύῃ ἄλλος Ιατρὸς, μὴ ἀπαιτοῦντα
ἐπιγούσαν βοήθειαν.

Δικαιοῦται ἐξ ἄλλου νὰ ἀναβάλῃ δι' ὥραν ἢ ὥρας τινὰς
τὴν αἰτουμένην ἐπίσκεψιν, ἂν ὁ ἀσθενῆς δὲν διατρέχῃ ἄμεσον
κίνδυνον καὶ ὁ προσκαλὼν συμφωνήσῃ ἐπὶ τούτῳ.

3. Ἡ ἀξία τοῦ ἀσθενοῦτος ἀνθρώπου εἶνε ἡ αὐτή, εἴτε
νεογνόν, ἢ νέος, ἢ γέρον, ἢ πτωχός, ἢ πλούσιος, ἢ ἀνὴρ, ἢ
γυνὴ, ἢ ἐχθρός, ἢ φίλος εἶνε οὗτος καὶ εἰς οἰανδήποτε φυ-
λὴν ἢ θρησκείαν ἂν ἀνήκῃ.

Ὁ φθόριος πεισός.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ Ιατροῦ παροχὴ
ἐκτρακτικῶν φαρμάκων ἢ μέσων, πλὴν ἐὰν ἀποδεδειγμένως
ὑφίσταται σοβαρὸς λόγος εὐγονίας ἢ διασώσεως τῆς μητρὸς
παιούσης ἐκ τοιοῦτου νοσήματος, ὅπερ διὰ τῆς ἐγκυμοσύνης
θ' ἔθετεν αὐτὴν εἰς βέβαιον ἢ πιθανώτατον κίνδυνον θανάτου,
καὶ τοῦτο μόνον κατόπιν Ἰατροσυμβουλεύου.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Ιατρὸς δέον νὰ σέβηται τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν
ασθενοῦν του καὶ τῶν περὶ αὐτούς, ἀποφεύγων ἐπίσης καὶ πᾶ-
σαν πράξιν δυναμένην νὰ παρεξηγηθῆ ἢ καὶ νὰ προκαλέσῃ ἀπὸ
μέρους ξένων σχολία εἰς βῆρος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως
τῶν ἀσθενοῦν ἢ τῶν περὶ αὐτούς.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Ιατρὸς προσκαλούμενος.

1. Ὁ τρόπος μεθ' οὗ θὰ ὑποδεχθῆ ὁ Ιατρὸς τὸν προσκα-
λοῦντα αὐτόν πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς, πρέπει νὰ εἶναι ἡμε-
ρος, πρᾶος καὶ φιλόφρωνος.

2. Δύναται ὅμως—ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον—νὰ ζητήσῃ πληρο-
φορίας οικονομικῆς, ἀλλὰ πρωτίστως θὰ ρυθμίσῃ τὴν τακτι-
κὴν του ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, περὶ τῆς νόσου τοῦ ἀσθε-
νοῦς, οὐδέποτε, πάντως, ἀναζητῶν προπληρωμάς.

Ἄρθρον 11.

Ἐπισκέψεις καὶ Ιατρικὰ ἀμοιβαί.

1. Αἱ ἐπισκέψεις τοῦ Ιατροῦ πρὸς τὸν ἀσθενῆ δέον νὰ εἶναι
ἀνάλογοι πραγματικῶς πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς νόσου καὶ
ἀνεξαρτήτως τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ δημιουργία λόγων πρὸς περισσοτέρας
ἐπισκέψεις ἢ πρὸς ἐπέμβασιν περιττὴν καὶ δευτέρου ἢ καὶ

τρίτου ιατροῦ ἢ ὁ ὑπολογισμὸς ἐπισκέψεων περισσοτέρων τῶν γενόμενων, ἢ ἡ ἀναζητήσις προπληρωμῆς καὶ δὴ κινδυνεύοντος τοῦ ἀσθενοῦς ἢ οἰαδήποτε ἀναξιοπρεπῆς συζήτησις, ὁμιλία ἢ νύξις περὶ τῆς ἀμοιβῆς.

3. Δύναται ὁ ἰατρός, ἀναχωρῶν ἀπὸ ἀσθενοῦς ἀγνώστου ἢ μὴ ἐμπνέοντος ἐμπιστοσύνην, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀπὸ μέρους τῶν οἰκείων καὶ ἐν τέλει, ἂν δὲν ὑπάρχῃ πιθανότης νὰ πληρωθῇ, νὰ ὑποδείξῃ ἢ καὶ νὰ βοηθήσῃ, νὰ μεταφερθῇ ὁ ἀσθενὴς εἰς φιλανθρωπικὸν νοσοκομεῖον ἢ νὰ κληθῇ ἄλλος ἰατρός.

4. Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, ὁ ἰατρός θὰ τὸ κανονίσῃ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἰσχυρότερων σχετικῶν νόμων καὶ διατάξεων.

5. Τὸ νὰ δέχηται ὁ ἰατρός ἀμοιβὴν ἐπισκέψεως πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, κατωτέραν τῆς νομίμου, ἀποτελεῖ συναγωγισμὸν ἀθέμιτον διὰ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα.

6. Δύναται ὁ ἰατρός, ἂν ὁ ἀσθενὴς μετὰ πάροδον χρόνου δυσαναλόγου δυστροπήσῃ, νὰ ζητήσῃ δικαστικῶς τὴν καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων, ὡς ὁ σχετικὸς νόμος 2235 ὀρίζει. Ἄν δὲ πρόκειται περὶ μεγαλύτερων ποσῶν, ἐνεργεῖ ὡς οἱ σχετικοὶ νόμοι ὀρίζουσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐχεμύθεια.

1. Ὁ ἰατρός ὑποχρεῖται εἰς αὐστηροτάτην φύλαξιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐχεμύθειας, ἥτοι εἰς παρασιώπησιν παντὸς ὅ,τι ἤθελεν ἰδῆ ἢ ἀκούσῃ ἢ ὅπωςδήποτε ἀντιληφθῇ παρὰ τινι ἀτόμῳ ἢ οἰκογενεῖα, ἐν ὧρα ἰατρικῆς του ὑπηρεσίας.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ ἰατρός συμμορφοῦται πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρθροῦ 447 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

3. Ὅσον ἀφορᾷ ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις θὰ ἔδιδοντο αὐταὶ νὰ κρατηθῶσιν ἢ καὶ νὰ ἀνακοινωθῶσιν ὑπὸ ψευδώνυμον ἢ τ' ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἱστορικὸν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὁ ἰατρός δύναται ν' ἀποιτῆ ἀπὸ τοῦ ἀσθενοῦς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν δι' ὅσας πληροφορίας ἀναγκαιοῦσι διὰ τὸ ἱστορικὸν καὶ τὸ ἀναμνηστικὸν, ὑποσχόμενος ὅτι θὰ τηρήσῃ τὴν ἐπιβαλλομένην ἐχεμύθειαν.

Ἄρθρον 14.

Ἡ εὐσηχησύνῃ ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐξετάσει καὶ θεραπείᾳ.

1. Ὁ ἰατρός πλησιάζων τὸν ἀσθενῆ, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ καὶ θεραπεύῃ μετὰ πάσης ἐπιμελείας, προσοχῆς, ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ σοβαρότητος, ἀπέχων πάσης πολυλογίας καὶ πάσης ἐπιδεικτικῆς χειρονομίας, γνώμης, συζητήσεως, θεραπείας ὡς καὶ παντὸς ἀσκόπου καὶ ἐπιδεικτικοῦ διαγνωστικοῦ μέσου, θηρεύων πάντοτε καὶ μόνον ἐν τῇ ὁμιλίᾳ καὶ τῇ ἐνεργείᾳ τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον καὶ τὸ δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῇ.

2. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα παραγγέλλων μὲν φάρμακα ἀναγράφει μόνον τ' ἀναγκαῖοντα ποσὰ καὶ εἶδη, παραγγέλλων δὲ διαίταν ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀποφεύγων νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἀδιέξοδον τοῦς οἰκείους ἐπὶ δαπανηρῶν ἢ δυσκόλων παραγγελιών.

Ἄρθρον 15.

Οἱ εἰδικοί ἀσθενεῖς εἰς τοὺς εἰδικούς ἰατρούς.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀσθενὴς τις ζητήσῃ ἰατρικὴν βοήθειαν ἀπὸ ἰατροῦ μὴ δυνάμενον νὰ δώσῃ ταύτην ὡς ἐξ ἄλλοτρίας εἰδικότητος, ὀφείλει ὁ τελευταῖος οὗτος, ἀφοῦ δώσῃ τὰς πρώτας βοηθείας, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη, νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸν εἰδικὸν ἰατρὸν εἰδικευμένον εἰς τὸ νόσημα τοῦ τοιοῦτου ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀνάγκη προσκλήσεως καὶ ἄλλου ἰατροῦ.

Εἰς περίπτωσιν ἀμηνχίας τοῦ ἰατροῦ ἢ εἰς περίπτωσιν ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἢ εἰς περίπτωσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκφραζομένης ἐπιθυμίας τοῦ ἀ-

σθενοῦς ἢ τῶν περὶ αὐτὸν, ὁ θεραπεύων ἰατρός ὀφείλει πάραυτα νὰ ζητήσῃ τὴν πρόσκλησιν καὶ ἄλλου ἰατροῦ ὡς συμβούλου ἢ καὶ τρίτου ἀκόμη ὥστε πᾶσαν μὲν εὐθύνην ἐγκαίρως ἀπ' αὐτοῦ ν' ἀπομακρύνῃ, πᾶσαν δὲ γνώμην πολυτιμωτέραν τῆς ἰδικῆς του ν' ἀσπάζηται καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ.

Ἄρθρον 17.

Προστασία, παρηγορία, νουθέτησις, ἐλεγχος τοῦ ἀσθενοῦς ἀπὸ μέρους τοῦ ἰατροῦ.

1. Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ προστατεύῃ τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀπὸ πάσης τυχόν δυσμενείας τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, νὰ παρηγορῇ αὐτὸν καὶ νουθετῇ ἂν παρίσταται ἀνάγκη, νὰ ἐπιπλήττῃ δὲ πρῶς καὶ ἡρέμως αὐτὸν ἂν ἀρνῆται ἢ δυστροπήσῃ εἰς τὴν λήψιν φαρμακῶν ἢ τὴν κράτησιν διαίτης τυχόν αὐστηρᾶς ἢ τὴν ὑποβολὴν εἰς θεραπείαν ἐν γέγει δυσκόλον, ὀδυνηρὰν ἢ κοπιαστικὴν.

2. Πρὸς τούτοις δικαιοῦται ὁ ἰατρός νὰ διεγερῇ αὐστηρὸν ἐλεγχον ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελλομένων αὐτοῦ, ἐπιρριπτῶν ἄλλως τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς μετ' αὐτὸν ὑπευθύνους δυνάμενός ἐν ἀνάγκῃ καὶ ν' ἀποχωρήσῃ εἰς περίπτωσιν τοιοῦτων ἐπικίνδυνων δυστροπιῶν.

3. Καθ' ὅμοιον τρόπον δικαιοῦται ν' ἀποχωρήσῃ ὁ ἰατρός, ἂν κρῦφα χρησιμοποιοῦνται καὶ ἕτερος ἰατρός ἢ ἂν ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ ἀσθενὴς ἢ οἱ οἰκεῖοι δὲν χρησιμοποιοῦν ἐπὶ σοβαρῶν θεραπευτικῶν περιπτώσεων τὴν διαταχθεῖσαν θεραπείαν ἀλλὰ μικτὴν συνεπείᾳ ἰδίων αὐτῶν λαϊκῶν ἢ ἄλλως πως γνώμων, ἢ συνεπείᾳ ἀναμίξεως καὶ ἄλλου ἰατροῦ ἢ φαρμακοποιοῦ ἢ μαίεως ἢ ἐμπειρικοῦ τινοῦ καὶ ἀγυρτικοῦ προσώπου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ εὐθύνῃ τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιών τοῦ ἰατροῦ.

1. Δίδων ὁ ἰατρός φάρμακον δηλητηριώδες εἰς τὸν ἀσθενῆ, ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ νοσηλεύοντος αὐτὸν ἢ καὶ τοῦ ἰδίου ἀσθενούντος. Ὁμοίως ὀφείλει νὰ ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ζητήματα διατεταγμένης διαίτης ἐφ' ὅσον ἀπὸ παρεκτροπῆν ταύτης θὰ ἴδυναντο νὰ προκύψῃ σοβαρὰ διαταραχὴ τῆς υγείας ἢ καὶ κίνδυνος θανάτου. Οὕτως ἐπὶ αμφοτέρων τούτων περιπτώσεων δέον νὰ διδῇ ὁ ἰατρός σαφεῖς καὶ ἀνεπίδεκτους παρεξηγήσεως παραγγελίας, ἀπαιτῶν ἐν ἀνάγκῃ, ἐφ' ὅσον καθίσταται δυνατόν, ὅπως κρατηθῶσι γρηπτῶς αἱ παραγγελίαι του.

2. Ἐπίσης δι' ὠρισμένας περιπτώσεις ὁ ἰατρός δέον ν' ἀναζητῇ ἐμπειρὸν νοσηλευτικὸν πρόσωπον, ἵνα παρίσταται τῷ ἀσθενεῖ, εἰς τὸν ὅποιον καὶ μόνον θὰ διδῇ τὰς παραγγελίας καὶ διαταγὰς του.

3. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει πᾶσαν παραγγελίαν αὐτοῦ διὰ κατ' οἶκον νοσηλευσθέντος, δέον ὅπως διδῇ εἰς ὠρισμένον καὶ μόνον πρόσωπον, τᾶσων αὐτὸ ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν τυχόν παραμέλησιν ἢ καὶ παρέμβασιν.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ἀσθενὴς δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν κατάστασιν τοῦ :

1. Ὁ ἰατρός δύναται νὰ παράσῃ καὶ ἐγγράφως εἰσέτι ἀληθεῖς καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς, οὐδ' ἄρα ἐπιτρεπομένης τῆς συντάξεως πιστοποιητικοῦ ἀνακριβοῦς.

2. Ἐπὶ τούτοις θὰ ὀφείλῃν ὁ ἰατρός ν' ἀποφύγῃ τούτο ἂν εἶχε λόγους σοβαροῦς νὰ πιστεύῃ ὅτι αἱ ἀληθεῖς καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίες θὰ ἴδυναντο νὰ ἐπιδεινώσουν τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ καὶ νὰ ὀδηγήσουν τοῦτον εἰς ἀπονευρόνημον διαβήμα.

3. Τὸ αὐτὸ δέον ὅπως πρότερον καὶ εἰς τὰς δυσάρεστους περιπτώσεις καὶ ἰδίᾳ τὰς θανατηφόρους, ὅπου δέον ἢ προσοχὴ νὰ πολλαπλασιασθῇ καὶ μήπως ἴθελῃ συμβῆν ἐνδεχόμενον ἀπονευρόνημον διαβήμα ἀπὸ μέρους τοῦ ἀσθενοῦς.

4. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θὰ κανονίζονται ταῦτα καὶ ὡς πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπὶ τούτῳ, ὁ ἰατρός θ' ἀποκαλύπτῃ δυσάρεστον καὶ σοβαρὸν νόσον ἢ σοβαρὸν προγνωστικόν, μόνον εἰς τοὺς σοβαρωτέρους τῶν πλησι-

στέρων συγγενῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ μόνον εἰς ἐκείνον ὅστις ὡς ἐκ τῆς ἀτομικῆς του ἐπαρκείας θὰ ἐγγυᾶται τὴν καλύτεραν περιεργασίαν τοῦ ζητήματος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ.

Ἄρθρον 20.

Ἄρθρον 20.

Ἄρθρον 20. Ὄταν τὸ νόσημα εἶνε μολυσματικόν, ὁ ἰατρός ὀφείλει ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένων νὰ ἐφιστᾷ καὶ τὴν προσοχὴν τῶν περὶ τὸν ἀσθενῆ, ὑποδεικνύων τοὺς κινδύνους ὡς καὶ πάντο τὰ μέτρα ἀπολυμάνσεως, ἀπομονώσεως, καθαριότητος καὶ προφυλάξεως ἐν γένει τάσων ὑπεύθυνον τὸν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας διὰ πᾶσαν παράβασιν.

Ὁ δὲ ἰατρός τάσσεται ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐγκαιρὸν διάγνῶσιν καὶ τὴν λήψιν τῶν σχετικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 21.

Ἄρθρον 21.

Ἄρθρον 21. Ὁ ἰατρός ἄς βοηθῆ μέχρι ἐσχάτων. Ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ παρέχῃ τὰς βοηθείας του καὶ ἂν ἐπιπρόσθετος θέτῃ ἐγγὺς καὶ ὀριστικὴν τὴν ἐπέλευσιν τοῦ θανάτου, δίδων τὸ παράδειγμα τῆς καρτερίας, οὐδ' ἔπρεπε νὰ δώσῃ ποτὲ λαβὴν εἰς τοὺς περὶ τὸν ἀσθενῆ ἐνδιαφερομένους νὰ σκεφθῶσιν ἢ καὶ νὰ ἐκφρασθῶσιν ὅτι δῆθεν ὁ ἰατρός ἐγκατέλειψεν αὐτὸν ἐνωρίτερον τοῦ δέοντος καὶ εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις.

Τὰ ναρκωτικὰ φάρμακα καὶ ἡ παροχὴ τῆς εὐθανασίας.

Ἄρθρον 22.

Ἄρθρον 22. 1. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τὸν ἰατρὸν νὰ παρέχῃ τὰς αἰτουμένας εὐκολίας εἰς τοὺς τοξικομανεῖς, οὐδὲ νὰ χρησιμοποιοῖ ὅπωςδήποτε τὰ ναρκωτικὰ καὶ μεθυστικὰ φάρμακα, ὥστε νὰ προκαλῆ τὴν ἐξιν αὐτῶν.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἰατρὸν νὰ χορηγῆ φάρμακα καὶ μέσα ἐν γένει ἰατρικὰ, προωρισμένα νὰ προκαλέσωσιν εὐθανασίαν, ἢ τοὺς θάνατον ἀρρώστου, ἄλλως ἀπέλπιδος, ἔστω καὶ αἰτούμενος αὐτά. Ὁ ἀσθὴν ὅπωςδήποτε καταστάσεως κοινωνικῆς καὶ ἂν εἶναι ὁ αἰτούμενος, εἴτε οἰασθῆποτε διανοητικότητος καὶ μορφώσεως, ἢ ἀπαίρουσιν ἰσχυεῖ ἀκεραία.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἄρθρον 23.

Ἄρθρον 23. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς, ὁ ἰατρός ψυχραῖος καὶ ἀξιοπρεπῆς, χρησιμοποιοῖ τὰ εἰθισμένα μέσα ἵνα βεβαιώσῃ αὐτόν. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν ἀναγγέλλει αὐτόν, δίδει πᾶσαν συμβουλὴν προφυλάξεως καὶ ἀπολυμάνσεως καὶ τέλος ἀποχωρεῖ ἀφ' οὗ συντάξῃ καὶ παραδώσῃ τὸ νόμιμον πιστοποιητικὸν θανάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἡ τακτικὴ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἰατροῦ πρὸς τοὺς συναδέλφους του καὶ λοιποὺς παραπλησίους ἐπαγγελματίας.—

Ἡ πρώτη ἐγκατάστασις τοῦ ἰατροῦ.

Ἄρθρον 24.

Ἄρθρον 24. Ἀμα τῇ πρώτῃ ἐγκαταστάσει του, ὁ ἰατρός ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς πλησίον ἐπαγγελομένους συναδέλφους του, νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐγκατάστασιν, τὴν εἰδικότητα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐγκαρδίου συνεργασίας. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη δέον νὰ ἀποδίδῃται πάντοτε ὡς ἐνδειξις εὐμενείας πρὸς τὴν οἰθηθείσαν ἐγκαρδίον συνεργασίαν καὶ γειτονίαν.

Ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις τῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρον 25.

Ἄρθρον 25. 1. Ὁ ἰατρός δέον νὰ δεικνύῃ εὐκρινῶς πρὸς τοὺς συναδέλφους του ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, οὐδὲ θὰ ἦτο ποτὲ ἐπιτετραμμένον ὅπως ἐν οἰσθῆποτε κύκλῳ καὶ ἰδίᾳ μὴ ἰατρικῷ ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον κατηγορήσῃ ὅπωςδήποτε συνάδελφον καὶ συγκοινωνίον ἀποδώσῃ αὐτῷ ὀλιγωρίαν ἐπαγγελματικὴν ἢ ἀνεπάρκειαν ἐπιστημονικὴν ἢ ἀτομικὴν ἢ σφάλματα ἐπενεγκόντα δῆθεν θάνατον ἢ μείωσιν τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἀσθενοῦς. Πρέπει δὲ νὰ εἶναι ἐπὶ τούτοις προσεκτικὸς, ὥστε οὐδεμίαν κἂν χειρονομίαν αὐτοῦ ἢ μορφασμὸς ἢ νύξις ἢ ἄλλο τι τεκμήριον ἐξηγηθῶσιν ἢ ἐκληφθῶσιν εἰς βάρος ἐτέρου ἰατροῦ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων.

2. Καθ' ὅμοιον τρόπον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιοῖ ὑποκειλιστικὰ μέσα ἢ προτρέπων ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τὴν προτίμησιν αὐτοῦ ἀντ' ἄλλου. Ἐφ' ὧλον δὲ τούτων πρῶτοι οἱ ἀρχαιότεροι ἰατροὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦσιν ὡς τὰ ὑποδείγματα τῆς οὕτω καθιερωμένης δεοντολογικῆς τακτικῆς.

Ἄρθρον 26.

Ἄρθρον 26.

Ἄρθρον 26. 1. Δὲν εἶνε ὀρθὸν οὔτε ἐπιωφελὲς πολλάκις ὁ ἀσθενὴς νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸν ἰατρὸν του. Τούτο δὲ ἐξαρτάται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἰατρῶν. Δι' ὃ καὶ ὁσάκις ὁ ἰατρός γνωρίσῃ ὅτι ὁ ἀσθενὴς ὅστις τὸν προσκαλεῖ νοσηλεύεται ὑπὸ ἐτέρου ἰατροῦ, δέον νὰ ἀρνήται νὰ μεταβῆ, ἐκτὸς ἐὰν προσκληθῆ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τούτου. Θὰ ὀφείλῃ δὲ νὰ μεταβῆ τότε μόνον, ὅταν ἀσθενῆ, ἢ ὅπωςδήποτε κωλύεται ὁ τακτικὸς ἰατρός ἢ ὑφίσταται ἐπείγουσα ἀνάγκη ἰατρικῆς βοηθείας, ἐπιμένων μετὰ τὴν πάροδον τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων γεγονότων, ὅπως γνωρίσῃ μὲν τὰ τοῦ νέου ἐπισκέπτου ὁ πρῶτος ἰατρός, ἐπανάλθῃ δὲ οὕτος ὡς ὁ αὐτοδικαίως τακτικὸς ἰατρός.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἀσθενὴς ἢ οἱ οἰκεῖοι τούτου ἐπιμένονσι μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ὡς ἄνω ὑποδείξεις, ὁ δεύτερος ἰατρός θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρνήθῃ συνεχίζων τὰς ἐπισκέψεις του ἢ ἄλλως δύναται μὲν νὰ συνεχίσῃ, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅρον, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ τοὺς οἰκεῖους του νὰ μεμφοῦν ἢ νὰ κατηγορήσωσιν τὸν προηγούμενον ἰατρὸν ὅπωςδήποτε, ὑποδεικνύων ἀπειναντίας πρὸς ἐπικίνδυνος διὰ τὸν ἀσθενῆ καθίσταται ἡ τακτικὴ τῆς ἀλλαγῆς ἰατρῶν. Θὰ ἠδύνατο ἐπὶ πλέον ὁ δεύτερος οὗτος ἰατρός νὰ ζητήσῃ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν παρίσταται ἀνάγκη ἢ ὄχι, σύμβουλαν ἰατροῦ ἵνα καταστήσῃ μὲν αὐτὸν κοινωνίον τῶν συμβάντων, ἐπιζητήσῃ δὲ ἐναντι τοιούτων ἀνησυχῶν καὶ ἀσταθῶν πελατῶν, ἵνα ἐν Συμβουλίῳ καθορισθῆ ἐφ' ἀπαξ ἢ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἡ τηρητέα θεραπευτικὴ ἀγωγὴ.

3. Δύναται ὁ ἰατρός καλούμενος νὰ μεταβῆ, ἂν ὁ τακτικὸς ἰατρός ἀπεχώρησεν, ὡς ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 29 προβλέπει.

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἰατροῦ.

Ἄρθρον 27.

Ἄρθρον 27. Τὸ Γραφεῖον τοῦ ἰατροῦ, ἢ τὸ Ἰατρεῖον, ὡς καὶ ἡ Κλινικὴ αὐτοῦ εἶνε οὐδέτερον ἔδαφος, εἰς τὸ ὅποιον δύναται οὕτως νὰ δεχθῆ καὶ νὰ θεραπεύσῃ οἰονδήποτε ἀσθενῆ.

Ἰατροσυμβούλιον.

Ἄρθρον 28.

Ἄρθρον 28. 1. Ὑπαρχόντων λόγων πρὸς κλήσιν συμβούλου ἰατροῦ ἢ Συμβουλίου ἐξ ἰατρῶν πλειόνων, οὗτοι ὀφείλουσι νὰ συναντηθῶσιν ἅπαντες συγχρόνως καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὀρισθείσαν ὥραν παρὰ τῷ ἀσθενεῖ. Ἀμέσως, ἐν ἰδιαιτέρῳ ὑσκέψει, ὁ τακτικὸς ἰατρός ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν καὶ τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἀναπτύσσει τὴν μέχρι τῆς στιγμῆς γενομένην θεραπείαν. Εἶτα οἱ σύμβουλοι ἰατροὶ, κατὰ σειράν ἀρχαιότητος καὶ παρουσίας τοῦ τακτικοῦ ἰατροῦ, προβαίνουν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἀποσύρονται καὶ πάλιν μόνον, ἀναλλάσσουν τὰς γνώμας των ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιότερου καὶ ἀπολήγουσιν ἐγκαίρως εἰς ὁμόφωνον γνώμη, ἢν ἀνακοινῶσι γραπτῶς ἢ προφορικῶς ἐπὶ παρουσίᾳ ὧλον ὁ τακτικὸς ἰατρός πρὸς τοὺς ἐνδεδειγμένους οἰκεῖους, ἢ, ἂν πρέπη, καὶ πρὸς τὸν ἀσθενῆ.

2. Τότε εἶνε δυνατόν νὰ συγκροτηθῆ εἶδος γενικωτέρου οἰκογενειακοῦ Συμβουλίου, γενικευμένης τῆς συζητήσεως, ἢ ὅποια ἔμως ὀφείλει νὰ εἶναι βραχυτάτη καὶ διαφωτιστικὴ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὅλης ταύτης ἐργασίας οἱ προσκληθέντες σύμβουλοι ἀποχωροῦσιν ἀπομένοντος τελευταίου τοῦ τακτικοῦ ἰατροῦ.

3. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς ἰατρικῆς ταύτης συνεργασίας, οἱ σύμβουλοι ἰατροὶ πρέπει νὰ ἐπιδεικνύωσι χρηστότητα καὶ εὐθύτητα ἐναντι τοῦ τακτικοῦ ἰατροῦ, μὴ ἐπιτρεπομένης οὐδεμιᾶς πράξεως, χειρονομίας, συζητήσεως, ἐρωτήσεως, δυναμένων νὰ υποθιβάσωσι τούτον εἰς τὰ ὅμματα τῶν οἰκεῖων.

Αί διαφωνία εις τὰ Ἱατροσυμβούλια.

Ἄρθρον 29.

1. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας ἐπὶ σοβαροῦ ζητήματος, ἂν μὲν ὁ σύμβουλος ἱατρὸς ἦτο εἷς, καλεῖται τρίτος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἵνα λύσῃ τὴν διαφοράν, ἂν δὲ οἱ σύμβουλοι ἦσαν δύο ἢ περισσότεροι, ἡ διαφορά δέον νὰ λήθῃ ἐν τῷ Συμβουλίῳ διὰ φανερᾶς πλειοψηφίας, ἀνακοινουμένη ὅμως εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἥτις, ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον, συμβουλευέται ἀμέσως ὅλους τοὺς ἀποτελέσαντας τὸ Συμβούλιον ἵνα ἐγκαίρως ἐξευρεθῇ τρόπος ἄρσεως πάσης ἀνησυχίας ὡς πρὸς τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν τηρητέαν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν ἡ διαφορά γνώμων δὲν συγκεντρώνη πλειοψηφίαν.

2. Ἄν ἡ τελικῶς επικρατήσασα γνώμη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ ἢ ἂν τὴν γνώμην τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ ἀποκροῖ ὁ πελάτης, ὁ ἱατρὸς οὗτος ὀφείλει νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του ὡς τακτικοῦ ἱατροῦ, ἐλευθέρου ὄντος τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ὅπως ἐκλέξῃ ἄλλον ἱατρὸν.

Ἄν οἱ σύμβουλοι ἱατροὶ εἶναι εἰδικοί.

Ἄρθρον 30.

1. Ἄν οἱ σύμβουλοι ἱατροὶ ἢ εἷς ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν εἶναι εἰδικοί, ἐξετάζουσι μὲ τὴν σειράν των ἐν τῷ Συμβουλίῳ τὸν ἀσθενῆ καὶ εἶτα μετὰ τὸ Ἱατροσυμβούλιον ἀναχωροῦντες παραδίδουσι εἰς τὸν τακτικὸν ἱατρὸν ἔγγραφον τὴν διάγνωσιν καὶ τηρητέαν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν, οὐδαμῶς δικαιούμενοι νὰ ἐπανέλθωσιν ὡς θεραπευταὶ ὅπωςδήποτε ἄνευ προσυνηγορήσεως μετὰ τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ, ἐκτός ἂν ὑφίσταται ἀπολύτως ἐπιγούσα ἀνάγκη.

2. Ὁ εἰδικὸς ἱατρὸς ἐπανερχόμενος κανονικῶς ὅπως ἀναλόγη θεραπευτικὰ καθήκοντα ὀφείλει νὰ προκαλῆ κατὰ τὴν σοβαρώτεραν ἐπέμβασιν τὴν παρουσίαν τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ, ἐπιφυλάσσων αὐτῷ τιμητικὴν θέσιν. Ἄλλὰ καθ' ὃ ὑπέχων τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως δικαιούται νὰ ὀρίξῃ αὐτὸς τὸ ἔργον τῶν συνεργατῶν καὶ βοηθῶν αὐτοῦ.

Ἡ γνώμη τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ ἔναντι τῶν προσκληθησο-

μένων Συμβούλων.

Ἄρθρον 31.

Δύναται ὁ τακτικὸς ἱατρὸς νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸν ἀσθενῆ ἢ τοὺς οἰκείους του τοῖους ἱατροὺς κρίνει καταλληλοτέρους ὡς συμβούλους. Δύναται δὲ δικαιωματικῶς νὰ γνωρίσῃ ἐκ τῶν συνεργατῶν τὰ ὄνματα τῶν προσκληθησομένων, ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ συνεργασίαν μετὰ ἱατροῦ δεοντολογικῶς μειωμένου, ἢ λόγῳ ἐλλείψεως ὁμαλῶν προσωπικῶν σχέσεων μετ' αὐτοῦ.

Ὁ καταμερισμὸς ἱατρικῶν ἀμοιβῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Ἀπαγορεύεται ὁ μεταξὺ ἱατρῶν καταμερισμὸς τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς. Ἡτοι : α') ἡ διανομὴ τῆς καταβαλλομένης ἀμοιβῆς μεταξὺ τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ καὶ συμβούλου ἱατροῦ. Οἱ ἱατροὶ οὗτοι πληρώνονται κεχωρισμένως ἕκαστος καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῶν οἰκείων τούτου, καὶ β'), ἡ διανομὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀπὸ μέρους χειρουργοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ πρὸς τοὺς συνεργασθέντας καὶ βοηθήσαντας αὐτόν.

Ἀπαντες οὗτοι δέον νὰ πληρώνωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῆς οἰκογενείας του, ἀφοῦ καθορισθῶσι τὰ ποσὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ νόμου καὶ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ χειρουργοῦ ἢ τοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ.

2. Δύναται ὁ εἰδικὸς ἱατρὸς, προτοῦ προβῇ εἰς τὴν εἰδικὴν θηράσειαν, νὰ προσυμφωνῇ μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὴν ὅλην δαπάνην αὐτῆς, συνεργαζόμενος ὅμως πάντοτε ἐπὶ τούτου μετὰ τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος τακτικοῦ ἱατροῦ.

Ὁ καταμερισμὸς τῶν ἱατρικῶν ἀμοιβῶν μεταξὺ ἱατροῦ καὶ φαρμακοποιοῦ, ἢ μαιῆς, ἢ ὀδοντοῖατροῦ, ἢ νοσοκόμου, ἢ ἄλλων.

Ἄρθρον 33.

Ἀπαγορεύεται ὁ καταμερισμὸς τῆς ἱατρικῆς ἀμοιβῆς

μεταξὺ ἱατροῦ καὶ φαρμακοποιοῦ, ἢ ἱατροῦ καὶ ὀδοντοῖατροῦ, ἢ ἱατροῦ καὶ μαιῆς, ἢ ἱατροῦ καὶ νοσοκόμου, ἢ ἱατροῦ καὶ ἀσθενοφύλακος, ἢ ἱατροῦ καὶ διευθυντοῦ Λουτρῶν ἢ Κλινικῆς ἢ Ἱαματικῆς πηγῆς, ἢ ἱατροῦ καὶ οἰουδήποτε ἐκμεταλλευτοῦ καὶ διαμέσου ὡς τὸ 5ον ἄρθρον τοῦ παρόντος ὀρίζει.

Ἄρθρον 34.

Ὁ καταμερισμὸς τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ συμφωνῇ ποσοστὰ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναγραφόμενων συνταγῶν, οὐδὲ νὰ συνάπῃ συμφωνίας ἀμοιβαίας ἀτομικῆς ἐπαγγελματικῆς ὑποστηρίξεως μετὰ φαρμακοποιῶν. Ὁ πελάτης πρέπει νὰ μὲν ἀπολύτως ἐλευθέρως ὅπως ἐκτελῇ τὴν ἀναγραφομένην συνταγὴν εἰς φαρμακεῖον τῆς ἀρσευείας του.

Ἄρθρον 35.

Ὁ καταμερισμὸς ἐκ τῶν ἄλλων παραϊατρικῶν ἐπαγγελματῶν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ δέχεται, νὰ λαμβάνῃ ποσοστὰ ἀπὸ μέρους ὀδοντοῖατρῶν, μαιῶν, νοσοκόμων, ἀσθενοφυλάκων, ὅτινες δέον ν' ἀμείβωνται ἀκεραίως καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῶν οἰκείων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 36.

Ὁ ἱατρὸς ἀναγράφων συνταγὴν.

Ὁ ἱατρὸς ἀναγράφων συνταγὴν δέον νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν μέριμναν καὶ προσοχὴν ὅπως αὕτη ἐκπληρῇ τοὺς κανόνας τῆς συνταγογραφίας καὶ τῆς ποσολογίας τῶν φαρμάκων, ὥστε νὰ μὴ δώσῃ ποτὲ ἀφορμὴν πρὸς τὸν φαρμακοποιὸν ἵνα ἐφαρμόσῃ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 25 τοῦ Διατάγματος τῆς 5)9)1861 «περὶ κανονισμοῦ τῶν φαρμακείων».

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ἱατρῶν.

Ὁ ἱατρὸς πρέπει νὰ θεωρῇ τὴν οἰκογένειαν τυχόν ἀσθενοῦς ἢ ἀναξιοπαθούντος συναδέλφου ὡς ἰδίαν, προθυμοποιούμενος πρὸς πᾶσαν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν αὐτῆς. Ἐν γένει δὲ ἡ ἀλληλεγγύη τοῦ ἱατρικοῦ σώματος πρέπει νὰ τηρῆται ἀρηκτος εἰς περίπτωσιν νόσου ἢ δυστυχήματος ἱατροῦ ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 38.

Τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦ ἀναφέρεσθαι

εἰς τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια.

1. Πᾶς ἱατρὸς δικαιούται συμφώνως πρὸς τὸ 33 ἄρθρον τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ συστάσεως ἱατρικῶν συλλόγων» ὅπως, ἂν βεβαιωθῇ περὶ τῆς εἰς βάρος του παραβάσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καταγγεῖλῃ ἐγγράφως τὸν παραβάτην ἱατρὸν εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῆς περιφερείας του διὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ οἰκείου Ἱατρικοῦ Συλλόγου. ἀναφέρων ἐγγράφως ἐπίσης πᾶν ἀποδεικτικὸν τῆς κατηγορίας μέσον.

2. Πᾶς ἱατρὸς ἔχει καθήκον νὰ καταγγεῖλῃ ὁμοίως πάντα ἱατρὸν παραβάτην τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τασσόμενος αὐτὸς πρῶτος φύλαξ τῆς δεοντολογικῆς εὐπρεπειᾶς τοῦ ἱατρικοῦ σώματος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἡ τακτικὴ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἱατροῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὰς ὀργανωμένας ομάδας αὐτῆς.

Ἄρθρον 39.

1. Ὁ ἱατρὸς ἰφίλει νὰ φέρηται πρὸς τὴν κοινωνίαν μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ἀφοσίωσιν καὶ λεπτότητα μεθ' ὧν φέρεται πρὸς τοὺς πελάτας του καὶ τοὺς συναδέλφους του, προσέχων ὅμως καὶ σεβόμενος πάντοτε τὸ γενικώτερον ἐπαγγελματικὸν συμφέρον.

2. Προκειμένου δὲ περὶ ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἔναντι ὀργανωμένης κοινωνικῆς ομάδος, δέον ὅπως ἐν τῷ πνεύματι τῶν γενικωτέρων ἱατρικῶν συμφερόντων ἐνθυμητῆται πάντοτε τὰς τρεῖς ζωτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἱατρικοῦ σώματος : α') Τὴν τήρησιν τῆς ἱατρικῆς ἐχεμυθείας, ὑποχρεούμενος ν' ἀνθίσταται εἰς τὴν πίεσιν τῶν κανονισμῶν ἢ ἐθίμων τῶν ὀργανωμένων ομάδων.

β) Την δυνατήν άποχήν από τής εργοληπτικής άμοιβής, προσπαθών να συγκρατήση το σύστημα τής κατ' επίσκεψιν άμοιβής, έστω και έμμέσως, και γ) Την προτροπήν εις έλευθέραν έκλογήν ιατρού από μέρους του ασθενούς, τουλάχιστον επί ειδικών ιατρών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Η τακτική και τὰ καθήκοντα του ιατρού προς τὸ Κράτος κατ' εἰς τὸν Ἀρχὰς Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει.

1. Ο ἰατρός, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ συλλήβδην ὁρίζει, ὑφείλει νὰ δρᾷ ἔναντι τοῦ Κράτους νομοταγῶς καὶ εὐσυνείδητος.

2. Ἐξ ἄλλου ἔναντι τοῦ Κράτους, τὸ ἐπαγγελματικὸν μυστικὸν συχνότατα δὲν ἔχει ἀξίαν, ἀπειρίας δὲ ἢ ἀποκάλυψις τοῦτου δυνατὰ νὰ ὠφελήσῃ τὴν ὁικαιοσύνην ἢ τὰς ὑγειονομικὰς καὶ ἰατρικὰς στατιστικὰς, πληροφορίας τῆς χώρας, χάριν τῆς καλύτερας ἐπιβλέψεως τῆς δημοσίας καὶ κοινωνικῆς αὐτῆς ὑγείας.

3. Ὡσαύτως ἢ κατ' ἐπίσκεψιν ἀμοιβῆ, ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους ὡς καὶ ἡ ἐλευθέρα ἐκλογή, ἰατροῦ ἀπὸ μέρους τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἰατρικῶς προστατευομένων εἶναι ἀπόψεις δυσεφάρμοστοι. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὸν Δῆμον καὶ τὴν Κοινότητα.

4. Ὁμοίως ὁ ἰατρός δέον νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑγειονομικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, τὰ στρατολογικὰ, τὰ ἰατροδικαστικὰ, φορολογικὰ καὶ τὰ ἐν γένει πολιτικὰ καὶ ἀδικὰ, κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ, ἀμεμπτόν, εὐσυνείδητόν καὶ πρόθυμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Η τακτική και τὰ καθήκοντα του ιατροῦ ἔναντι τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄρθρον 41.

Ο ἰατρός δὲν πρέπει νὰ περιορίζηται μόνον εἰς στενὰ ἐπαγγελματικὰ ἰδανικὰ, ἀλλὰ θὰ ἔχη πάντοτε ὑπ' ὄψιν του ὅτι εἶναι φορεὺς ἀνωτέρας ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἠθικῆς καὶ σύμβολον διαρκούς προόδου καὶ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, τάσσῃ ὡς ἰδανικὰ τὸν τὴν δωρεὰν ἰατρικὴν ἀντίληψιν τῶν ἀπόρων καὶ ἀναξιοπαθούντων, τὴν ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων, τὴν ἐξέυρεσιν θεραπειῶν διὰ τ' ἀνίατα καὶ ὀδυνηρὰ νοσήματα, καὶ τὴν προφύλαξιν καὶ ἀνοσοποίησιν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς νοσήσεως.

(3)

Περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 3461 τοῦ ἔτους 1914 «περὶ ἐπιβλέψεως τῆς Δημοσίας Ὑγείας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Συν στώμεν Ἐπιτροπήν ἐκ τῶν: 1) Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουήλ καθηγητοῦ τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, 2) Λ. Φωκά, Ἐπιθεωρητοῦ Φαρμακείου, 3) Ν. Δασκαλάκη, Προέδρου τῆς Πανελληνίου Φαρμακευτικῆς Ἐταιρείας καὶ 4) Θ. Σταθοπούλου, καθηγητοῦ Πολυτεχνείου, εἰς ἣν ἀνατίθεμεν τὴν ἀμισθεὶ ἀναθεώρησιν τῆς ἐν ἰσχύϊ Ἐπισήμου Ἑλληνικῆς Φαρμακοποιίας καὶ τὴν ὑποβολὴν τοῦ σχετικοῦ πορίσματος ἐντός ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτος ἢ ἰσχύς ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσίευσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Γ. Βογόπουλος

(4)

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ὑποβολῆς ὑπευθύνων δηλώσεων ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν, ὀδοντοίατρῶν, κτηνιάτρων καὶ μαιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου π. ἔτους νόμου Διατάγματος «περὶ καθάρτιστου μητρώων τῶν κατ' ἀπὸν τὸ Κράτος ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δ' αὖ τοῦ Διατάγματος τῆς 24 Νοεμβρίου π. ἔτους «περὶ καθορισμοῦ τῆς προθεσμίας καὶ τοῦ τόπου τῶν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν, ὀδοντοίατρῶν, κτηνιάτρων καὶ μαιῶν ὑποβληθσομένων ὑπευθύνων δηλώσεων» τασσομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ δύο εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως αὐτῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸς
Γ. Βογόπουλος

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τοῦ προαστείου Παλαιοῦ Φαλήρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς κειμένας «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 154 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ Κοινοτικῶ Συμβουλίου Παλαιοῦ Φαλήρου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τοῦ Προαστείου Παλ. Φαλήρου, ὡς αὕτη δεικνύται ἐν τῷ ὡς Παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Ι. Γρηγοράκης

(6)

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ φορολογίας ὑπὲρ τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου κτηματικῆς περιφερείας Ἀργίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως ἐιδικοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου κτηματικῆς περιφερείας Ἀργίας», ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 τῆς 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. πράξιν τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου τοῦτο Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ὅριζομεν τὸν εἰδικὸν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου φόρον ἐπὶ τῶν ἐλαϊοδένδρων διὰ μὲν τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1925—26 εἰς δραχμὴν μίαν, διὰ δὲ τὰ ἐπόμενα ἔτη εἰς δραχμὰς δύο κατὰ ἐλαιίδενδρον.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Ι. Γρηγοράκης

(7)

Περί τροποποίησης του έγκριμένου σχεδίου της πόλεως
'Αμφίσσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες υπ' όψει τας κειμένας «περί σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις, και ιδόντες την υπ' αριθ. 118 έ. έ. γνωμοδότησιν του Συμβουλίου των Δημοσίων Έργων, ως και την υπ' αριθ. 75 π. έ. πράξιν του Κοινοτικού Συμβουλίου 'Αμφίσσης, προτάσει του 'Ημετέρου επί της Συγκοινωνίας 'Υπουργού, εγκρίνομεν την τροποποίησιν του έγκριμένου σχεδίου της πόλεως 'Αμφίσσης ως δι' έρυθρών γραμμών δείκνυται: εν τῷ ως πάραρτήματι του παρόντος Διατάγματος και διά του κύρους της 'Ημετέρας υπογραφής περιβλήθηντι διαγράμματι.

Είς τόν αὐτόν 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν 'Αθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπί τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργός

Α. Ταβουλάρης

(8)

Περί ουσίασεως ανεξαρτήτου Συνεργείου εν Ζακύνθῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες υπ' όψει τὸ άρθρον 37 του οργανισμού της υπηρεσίας Δημοσίων Έργων, προτάσει του 'Ημετέρου επί της Συγκοινωνίας 'Υπουργού, ἀπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

"Άρθρον μόνον.

Συνιστώμεν εν Ζακύνθῳ ανεξάρτητον συνεργεϊον εις δ' υπάγονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μετὰ την κατασκευὴν των ὁδῶν εργασιαι, ἀποτελούμενον ἐκ του ἐκτάκτου Μηχανικοῦ Κωνστ. Κουμούλα, ως προϊσταμένου, των Τοπογράφων Έπ. Δημοπούλου και 'Αλεξ. Παπούνα, και του έργουδηγού Δημ. Κυπριώτη.

Είς τόν αὐτόν 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν 'Αθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπί τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργός

Α. Ταβουλάρης

(9)

Περί τροποποίησης του έγκριμένου σχεδίου της πόλεως
Πατρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες υπ' όψει τας κειμένας «περί σχεδίων πόλεων κλπ.» διατάξεις και ιδόντες την υπ' αριθ. 117 έ. έ. γνωμοδότησιν του Συμβουλίου των Δημοσίων Έργων ως και την υπ' αριθ. 193 π. έ. πράξιν του Δημοτικού Συμβουλίου Πατρῶν, προτάσει του 'Ημετέρου επί της Συγκοινωνίας 'Υπουργού, εγκρίνομεν την τροποποίησιν του έγκριμένου σχεδίου της πόλεως Πατρῶν, ως δι' έρυθρῶν γραμμῶν δείκνυται εν τῷ ως ἄνω παραρτήματι του παρόντος Διατάγματος και διά του κύρους της 'Ημετέρας υπογραφής περιβλήθηντι διαγράμματι, ὑπὸ τῶν ὄρων συντηρήσεως αὐτῆς δαπάναις τῶν παροδίων ιδιοκτητῶν.

Είς τόν αὐτόν 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν 'Αθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπί τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργός

Α. Ταβουλάρης

(10)

Περί τροποποίησης της μετὰ της τεχνικής εταιρείας «Αδρου-
σιῆς και Μαρκάκης» συμβάσεως διὰ την μελέτην και
κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Γυθείου-Άρσπολέως εις Σκου-
τάριον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του υπ' αριθ. 2101 νόμου «περί εκτελέσεως της μελέτης, κατασκευής και συντηρήσεως δημοσίων ὁδῶν διὰ συμβάσεως» κατόπιν συμφώνου ἀποφάσεως του 'Υπουργοῦ και Συμβουλίου, ἐκδοθείσης διὰ τῆς υπ' αριθ. 2 τῆς Ι' συνεδριάσεως πράξεως αὐτοῦ, προτάσει του 'Ημετέρου ἐπί τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Κυροῦμεν τὴν μετὰξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας και Οἰκονομικῶν 'Υπουργῶν, συνομολογηθείσαν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαρτίου έ. έ. σύμβασιν μετὰ τῆς τεχνικῆς εταιρείας Σ. Αδρουσιῆ και Γ. Μαρκάκη, διὰ τὴν μελέτην και κατασκευὴν τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Γυθείου-Άρσπολέως εις Σκουτάριον δι' Ἀγερανοῦ και Διγρόδης ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 22 'Ιανουαρίου έ. έ. νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ὁ αὐτός 'Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Έν 'Αθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπί τῆς Συγκοινωνίας 'Υπουργός

Ι. Γρηγοράκης

(11)

Περί τροποποίησης του ἀπὸ 16 'Απριλίου 1912 Β. Δια-
τάγματος «περὶ εκτελέσεως του άρθρου 19 του νόμου
Γ'3ΠΑ' κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες υπ' όψει τὸ άρθρον 42 του νόμου Β'ΩΜΑ' του 1901 «περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν τοῖς Μεταλλείοις και Μεταλλουργείοις παθόντων και τῶν οικογενεῶν αὐτῶν», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ του νόμου Γ'3ΠΑ' και του νόμου 2114 τῆς 11 Μαρτίου 1920, ἀπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

"Άρθρον μόνον.

Είς τὸ τέλος του άρθρου 6 του ἀπὸ 16 'Απριλίου 1912 Β. Διατάγματος «περὶ εκτελέσεως του άρθρου 19 του νόμου Γ'3ΠΑ' τῆς 7 'Ιανουαρίου 1912 κλπ.», προστίθεται ἡ ἐξῆς παράγραφος:

«Διὰ πράξεως του ἀρμοδίου 'Υπουργοῦ και ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἐτους δύναται νὰ μετατραπῆ ἢ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ διάθεσις τῶν ἐσόδων. Ἐν οὐδεμίᾳ ὁμως περιπτώσει δύναται νὰ διατεθῶσι πλέον των ἐκτάκτων ἐσόδων και των 8)10 των τακτικῶν ἐσόδων ὑπὲρ του ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ 5 σκοποῦ.»

Είς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου και Βιομηχανίας 'Ημέτερον 'Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν 'Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπί τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου κλπ. 'Υπουργός

Κ. Σταμούλης

(12)

Περί τῆς συντηρήσεως και ἐπισκευῆς τῶν αυτοκινήτων
τῆς Ν. Α. Υ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες υπ' όψει τὸ άρθρον 11 του ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ ὠπαγωγῆς των ἐπιβατικῶν αυτοκινήτων των διαφόρων υπηρεσιῶν κλπ.», προτάσει του 'Ημετέρου ἐπί των Ναυτικῶν 'Υπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν αὐτοκινήτων» μετὰ τὰς λέξεις «ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν», προστίθενται αἱ λέξεις «ἐκτὸς τῆς Ν.Α.Υ.».

Άρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ ἰδίου Διατάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς ὡς συνέχεια τοῦτου, «διὰ τὴν συντήρησιν δὲ καὶ ἐπισκευὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ν.Α.Υ. διατίθενται ἐκ τῆς ἀναγεγραμμένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως δραχμαὶ μέχρι 10,000 κατὰ μῆνα ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμῶν. Ἡ συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ τῶν αὐτοκινήτων τῆς Ν.Α.Υ. θὰ ἐνεργῶνται εἰς τὸ Συνεργεῖον τῆς βάσεως τοῦ Ἀεροδρομίου Παλαιῶν Φαλήρων».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐκτέλεσις καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Μπότασης

(13)

Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποκαίσεως πτυχίου τῆς ἐιδικότητος τῶν καὶ τοῦ ἰσοπύου τῆς προαγωγῆς αὐτῶν τῶν ἐκπαιδευμένων εἰς τὰς σχολὰς τῆς Ν. Α. Υ. ὑπαξιωματικῶν τοῦ Σιδίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἐκδόσεως Διαταγμάτων περὶ ὧν προβλέπουν οἱ νόμοι Γ 20^θ καὶ Γ 21^θ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Οἱ ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὰς ἀεροπορικὰς σχολὰς ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στόλου καὶ μέχρι πέρατος τῆς διετούς αὐτῶν ὑποχρεώσεως ἐν τῇ Ν.Α.Υ. προάγονται κανονικῶς χωρὶς νὰ ὑποχρεῶνται νὰ τύχῃσι πτυχίου τῆς ἐιδικότητός των, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς διετίας ὑποχρεοῦνται νὰ τύχῃσι τοῦτου μὴ ἐνδύξιναι νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Μπότασης

(14)

Περὶ ἐφοδιασμῶν διὰ διπλώματος ραδιοηλ. Ε. Ν. τῶν τηλεγραφητῶν Π. Ν. καὶ τροποποιήσεως τῶν εἰς ἀσυρματιστὰς συνθέσεων τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διὰ τὰ ζητήματα τῆς ραδιοηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας» καὶ τὸ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ τῆς 17 Νοεμβρίου 1925 Διατάγμα, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀρχικελευστὶ τηλεγραφηταὶ τοῦ Π. Ν. ἀπομακρυνόμενοι ὁποσδήποτε τῶν τάξεων αὐτοῦ, πλὴν τῶν δι' ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα καὶ κακὴν διαγωγὴν, λαμβάνουσιν ἄνευ ἐξετάσεων διπλώμα ραδιοηλεγραφητοῦ τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων Α' μὲν τάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὀκταετὴ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν ραδιοηλεγραφητοῦ, Β' δὲ τάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουσιν βραχυτέραν.

Ἐν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Κελευσται ἢ ὑποκελευσται ὁμοίως διπλώμα μὲν Α' τάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὀκταετὴ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν ραδιοηλεγραφητοῦ, δευτέρας δὲ τάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουσιν πενταετὴ τοῦλάχιστον τοιαύτην. Ὡς ὑπηρεσία νοεῖται ἡ πραγματικὴ τοιαύτη, μὴ συνηπολογιζομένου τοῦ χρόνου διαθεσμότητός ἢ ἀργίας.

Δίσοι λαμβάνουσι διπλώμα β' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν πενταετὴ τοῦλάχιστον ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν ραδιοηλεγραφητοῦ.

2) Εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω μὴ κεκτημένους τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 ὀριζομένην συνολικὴν ὑπηρεσίαν ραδιοηλεγραφητοῦ ἐν τῷ Π. Ν. πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ραδιοηλεγραφητοῦ α' τάξεως ἐπιτρέπεται νὰ συμπληρώσωσιν αὐτὴν δι' ἐνεργου ὑπηρεσίας ραδιοηλεγραφητοῦ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων.

3) Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω δύο ἐδαφίων ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἡδὲ ἐκ τοῦ Π. Ν. ἀπομακρυσμένους ραδιοηλεγραφητάς.

Άρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διὰ τὰ ζητήματα τῆς ραδιοηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας» ἀπαιτουμένη ἐνιαύσις ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ ἢ συμπληρωθῇ διὰ ὑπηρεσίας ἀσυρματιστοῦ ἐν τῷ Πολ. Ναυτικῷ. Ἡ ἐν τῷ Πολυμικῷ Ναυτικῷ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται πάντως μειωμένη εἰς τὸ ἥμισυ.

Άρθρον 3.

1) Οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 ἐπιθυμοῦντες, ὅπως ἀποκτήσωσι διπλώμα ραδιοηλεγραφητοῦ ἐμπορικῶν πλοίων, ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας αἰτήσιν, εἰς ἣν ἐπισυναπτουσιν: α') πιστοποιητικὸν τῶν Εἰσαγγελῶν Ἐφετῶν καὶ Πλήμμελειδικῶν, ὅτι δὲν ἔχουσι καταδικασθῆ εἰς ποινὴν δι' ἣν προβλέπουν τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, καὶ β') πιστοποιητικὸν τῆς ὑπηρεσίας των.

2) Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ βεβαίωσιν τῆς σωματικῆς ἐπαρκείας τῶν αἰτούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1925 ὡς ἄνω Διατάγματος.

Άρθρον 4.

1) Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφοδιαζόμενοι διὰ διπλώματος ραδιοηλεγραφητοῦ β' καὶ α' τάξεως ἀρχικελευσταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἀνανέωσιν τῶν διπλωμάτων αὐτῶν, ἡς ὑποχρεώσεως ἀπαλλάσσονται οἱ ὑπαξιωματικοί.

Άρθρον 5.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἐφοδιαζόμενοι διὰ διπλώματος ραδιοηλεγραφητοῦ α' ἢ β' τάξεως ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι τὰ κεκανονισμένα ὑπὲρ τοῦ Ν.Α.Υ. τέλη.

Άρθρον 6.

Ἡ εἰς ραδιοηλεγραφητάς σύνθεσις τῶν πλοίων β' κατηγορίας ἢ καθορισθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου ε. ε. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

2) Διὰ πλοία Β' κατηγορίας

1) Φορτηγὰ, εἰς ραδιοηλεγραφητῆς α' τάξεως, εἰς τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος βοηθὸς εἰς περιπτώσιν ἀνάγκης, Ἀπρόασις 8 ὥρας κατὰ 24ωρον.

2) Ἐπιβατικὰ ἢ μικτὰ τοιαῦτα, δύο ραδιοηλεγραφηταί, ἐξ ὧν εἰς κάτοχος διπλώματος αὐ τάξεως. Ἀπρόασις 16 ὥρας κατὰ 24ωρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Μαρτίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Ν. Μπότασης